

[Justitsministeren.]

organisationer, kan tilkaldes repræsentanter for disse til at deltage i drøftelsen. Dette råd eller udvalg, der lidt prætentivt er blevet kaldt færdselsrigsdagen, har allerede afholdt et par møder og tilrettelagt et foreløbigt arbejdsprogram. Jeg finder det meget betydningsfuldt, at dette samarbejde er etableret, og mener, at der snarest bør gives samarbejdet en formel status som permanent færdselsråd.

Når man nu spørger, om jeg agter at tage skridt til en væsentligt mere effektiv indsats mod trafikulykkerne, mener jeg på baggrund af den redegørelse, jeg her har fremsat, at kunne sige, at der allerede i dag gøres et betydeligt arbejde i kampen mod trafikulykkerne. En yderligere effektivisering er imidlertid mulig, men den effektivitet, der kan sættes ind med, afhænger først og fremmest af de penge, der bevilges til veje, politi, propaganda og undervisning.

Når man dernæst spørger, om jeg agter at nedsætte en kommission med den opgave at klarlægge trafikikkerhedens problemer og fremkomme med forslag til en beslutsom og systematisk indsats mod det voksende antal trafikulykker, kan jeg hertil svare, at de myndigheder og organisationer, der har med færdsel at gøre, ser problemerne helt klart, og de yder inden for de afstukne økonomiske rammer allerede i dag en sådan indsats, som der efterlyses.

Imidlertid kan det være hensigtsmæssigt på et så vigtigt område som det, der her er tale om, at man midt i arbejdet standser op, gør status og efterprøver, om de hidtil anvendte midler og metoder er rigtige og tilstrækkelige, og i forbindelse hermed overvejer mulighederne af at gå nye og økonomisk mere krævende veje. Hvis der i folketinget er et ønske om, at der med henblik herpå nedsættes en kommission som omtalt i forespørgslen, kan jeg ikke have noget at indvende herimod.

Om denne kommission også skal have politisk repræsentation, vil jeg gerne overveje. Jeg har ikke taget endelig stilling hertil, men det er vel i og for sig rimeligt, at de politiske partier bliver repræsenteret. Spørgsmålet er, om ikke det må forudses, at en sådan politisk repræsentation måske vil forsinke arbejdet, som måske vil gå nok

så hurtigt, hvis vi overlader det til dem med den ganske specielle indsigt. Jeg erkender, at de er også repræsenteret herinde, men lad dem med den specielle indsigt i første omgang se på problemerne. Men jeg er parat til at overveje også spørgsmålet om politisk repræsentation i kommissionen.

Ordføreren for forespørgerne (Per Møller):

Jeg vil gerne takke ministeren for det imødekommende svar. Jeg tror, det er et godt udgangspunkt for en mere effektiv indsats, at man erkender, at der er mange områder, mange væsentlige områder, hvor der er mulighed for at gøre en afgørende større indsats, end der sker nu. Jeg anerkender fuldt ud, at der allerede for øjeblikket foregår et stort, systematisk arbejde for at bekæmpe ulykkerne, men jeg tror, at sagen vil blive fremmet, hvis der kommer den mere systematiske behandling ud af det, som en kommission vil kunne præstere. Jeg tror, at den centralisering — denne præcise placering af det samlede ansvar for trafikikkerheden — vil vise sig at være en fordel, så jeg håber, at ministerens fortsatte overvejelser vil fuldende den positive indstilling, vi hørte, og at resultatet derfor bliver, at vi får en trafikikkerhedskommission, sådan som man har haft det i flere andre lande, bl. a. i Sverige, hvor resultatet har været en overordentlig værdifuld systematisering af problemstillingen og de tanker og forslag, der kan pege frem på en mere effektiv indsats.

Jeg synes egentlig, at ministerens fremstilling gav baggrund for adskillig optimisme, for vi hørte jo, at der i adskillig sammenhæng virkelig kan udrettes noget, som får betydning. Mulighederne for at nedbringe antallet af ulykker meget væsentligt er til stede, og det, der er spørgsmålet, er, om man har den fornødne vilje og evne til at udløse en handling. Herved er der placeret et ansvar i folketinget; men jeg tror, vi vil leve op til det.

Ministeren nævnte flere gange, at man godt kunne komme længere både med små og store fremstød, hvis man havde flere penge. Når man taler om en større udbygning af vejnettet, vejoverføringer o. s. v., er man jo inde på et område, der peger frem på meget, meget betydelige udgifter,